

••••• Werk in uitvoering •••••

Een simpele vraag: "Waar ga je naartoe, Eline?" van een betrokken pedagogisch medewerker zorgt ervoor dat er een uitgebreide spelsituatie ontstaat. De fantasie is geprikkeld, zowel bij de pedagogisch medewerker als bij de kinderen. Ze stimuleren elkaar, over en weer. Door het stellen van open vragen ontstaat er een spelactiviteit die van betekenis wordt voor bijna alle kinderen. Zelfs de ouders worden erin meegenomen...

De kleine olifant is jarig

JOSE VERHOEVE

*Blaadjes verzamelen voor de taart voor de olifanten
Fotografie Hanneke Verkleij*

Ons spel begint spontaan als ik Eline, een meisje van bijna vier, vraag waar zij naartoe gaat met haar fiets. Ze vertelt me dat ze naar de dierentuin gaat. "Dat is leuk, mag ik met jou mee?" Ze vindt het wel gezellig als ik mee ga.

Het spel krijgt richting

Eerst vraag ik Eline waar de dierentuin is. Zij wijst mij de weg en ik loop achter haar aan. Als we er zijn gaat ze de fiets parkeren, want deze kan niet mee in de dierentuin. "Kunnen we zomaar naar binnen gaan?" vraag ik. Eline weet me te vertellen dat je in de dierentuin eerst een kaartje moet kopen. Inmiddels ontdekken een paar andere kinderen ons spel en kijken toe. Als ik Eline vraag of de kinderen ook mee mogen naar de dierentuin, gaat Eline dit aan ze vragen. Zij gaan graag mee.

Door het stellen van open vragen krijgt het spel richting. "Naar welke dieren zullen we eerst gaan?" We besluiten naar de giraffen te lopen. Met elkaar komen de kinderen er achter dat de giraf vier heel lange poten heeft, een heel lange nek, een harige huid met bruine vlekken en dat hij blaadjes van de bomen eet. Een van de kinderen vraagt of we nu naar de leeuwen gaan. "Waar zijn die dan?" vraag ik. "Daar, achter het hek!" We gaan naar het hek toe, en als we heel goed

Samen lezen over dieren

kijken zien we ze daar echt zitten. Ze bewegen achter de bomen. “Pas op,” zegt Daan, “je handen mogen niet door het hek, want anders bijten ze.” Geschrokken trekken een paar kinderen hun handen terug. Ons gesprek gaat nog even door en de kinderen zitten echt in het spel.

Een verhaal opbouwen

Dan willen de kinderen naar de olifanten. Aan de andere kant van het plein is ook een hek. Hierachter staat een aantal grijze containers. De kinderen wijzen ernaar. Heel duidelijk, daar staan de olifanten! Ik ga nu in het spel een verhaal opbouwen. Het is vandaag een heel speciale dag want dat kleine olifantje daar, Indy, wordt vandaag één jaar. “Wat gebeurt er als je jarig bent?” vraag ik de kinderen. “Dan krijg je een feestmuts op en cadeautjes,” zegt Noëlle. “Ga je ook nog iets lekkers eten?” “Ja,” reageert Eline, “een taart.” “Zullen wij eens een taart maken voor Indy?” De kinderen hebben daar wel zin in. Maar wat voor taart gaan we dan maken? Zou een olifant een appel-taart of een slagroomtaart lekker vinden? Wat eten olifanten eigenlijk? Met elkaar komen we er achter dat olifanten veel bladeren, groenten en fruit eten. We besluiten om hiervan een taart te maken, want dat vinden de olifanten lekker.

Er zijn veel bladeren op het plein gevallen. De kinderen doen ze in emmertjes en gooien alles op een grote hoop. We maken de hoop een beetje plat en hebben de bodem van onze taart. Daarna zoeken de kinderen nog kastanjes en takjes en daarmee versieren we de taart.

Dan komt het grote moment: de oppasser doet het hek open en wie komen daar? Papa olifant, mama olifant en Indy. Met z’n allen gaan we voor Indy zingen. Het hieper de piep hoera is door de hele straat te horen. Daarna mogen de olifanten van onze taart smullen en gaan wij zelf naar binnen om een broodje te eten.

De kinderen vertellen elkaar verhalen over dieren bij de vertelplaat

Met de bus?

Inmiddels zijn bijna alle kinderen bij het spel betrokken, ze willen na het eten weer naar de diertuin. Wat ik het leukst vind is dat ze zo in het spel zitten, dat het voor hen echt wordt. 's Avonds wanneer de kinderen worden opgehaald, vertellen ze in geuren en kleuren aan de ouders over ons bezoek aan de diertuin. Er zijn zelfs ouders die verbaasd vragen: “Hoe zijn jullie erheen gegaan? Met de bus?” De volgende dag kom ik bewust terug op de activiteit om te kijken wat de kinderen er nog van hebben onthouden. We lezen boekjes over de olifant en vertellen verhalen bij vertelplaten over dieren. Op de vertelplaten komen nog andere dieren aan de orde zoals de pinguïns, de flamingo's, de beren en de tijgers. En er komen extra woorden zoals de wegwijzer, de ijscoman en de souvenirwinkel aan bod.

Als ik nu met de kinderen naar buiten ga en vraag waar de leeuwen en de olifanten zijn, lopen zij er direct naartoe. Ze gaan ook op zoek naar de andere dieren die we op de vertelplaat hebben gezien. Als vervolgvastigheid gaan we verder met taarten bakken voor andere dieren: een taart voor de vogeltjes. Vet smelten met vogelzaad, deze hard laten worden in puddingvormpjes, omkeren en buiten zetten. Zo zie je waar een ongepland buitenspelmoment toe kan leiden...

Jose Verhoeve is werkzaam als pedagogisch medewerker bij Kinderopvang Langedijk in Noord-Holland.